

Sygn. akt *XVII AmE 144/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant –	st.sekr.sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 30 listopada 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 18 lutego 2019 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 144/19*

UZASADNIENIE

Wyroku z 30 listopada 2020 r.

Decyzją z 18 lutego 2019 r., znak: (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki działając na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 7a i ust. 2 oraz art. 33 ust. 9 pkt 3 w związku z art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624) w związku z art. 16 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2290) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, dalej jako: k.p.a.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm., dalej jako: p.e.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), orzekł, że Przedsiębiorca naruszył art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, że nie złożył w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy, za III kwartał 2017 r. i za to działanie wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła strona powodowa, wnosząc o jej uchylenie w całości, ewentualnie o jej zmianę poprzez odstąpienie od wymierzenia kary oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 30 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 20) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż Spółka była zobowiązana do przekazywania w terminie 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi URE sprawozdań kwartalnych zawierających informacje wskazane w art. 30 ust. 2 ustawy o biopaliwach, w sytuacji gdy tego rodzaju wymóg został określony dla producenta wykonującego działalność w zakresie wytwarzania, magazynowania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych i wprowadzania ich do obrotu lub importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie ich wykorzystanie do wytwarzania przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, a Spółka nie spełniła przesłanek do uznania jej za producenta w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o biopaliwach;
- naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, poprzez przyjęcie domniemania, że powód posiadając koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wskazanym w art. 30 ust. 1 ustawy o biopaliwach, pomimo, iż na gruncie polskiego prawa administracyjnego brak jest podstawy prawnej dla przyjęcia takiego domniemania prawnego;
- naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 7a k.p.a. i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców poprzez ich niezastosowanie i nierozstrzygnięcie na korzyść powódki wątpliwości co do treści przepisu art. 30 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 20) ustawy o biokomponentach i biopaliwach;
- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 33 ust. 1 pkt 7a w zw. z art. 33 ust. 9 pkt 3 w zw. z art. 33 ust. 2 z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że istniały podstawy do wymierzenia powódce kary pieniężnej w wysokości 5.000,00 zł podczas gdy brak było przesłanek do jej wymierzenia;
- naruszenie przepisów prawa materialnego art. 30 ust. 2 w zw. z art. 30 ust. 4 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych poprzez błędne przyjęcie, iż brak złożenia przez spółkę sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach miał wpływ na sporządzenie przez Prezesa URE zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku paliw ciekłych i przekazanie go właściwym ministrom podczas gdy powódka w tym zakresie nie wykonywała działalności polegającej na wytwarzaniu, magazynowaniu, imporcie lub nabywaniu wewnątrzwspólnotowym paliw i biopaliw ciekłych i wprowadzaniu ich do obrotu, wobec czego przekazane przez nią sprawozdanie nie miałyby wpływu na dane zawarte w zbiorczym raporcie sporządzonym przez Prezesa URE;
- naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 105 § 1 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania w sprawie wymierzenia kary przedsiębiorcy.

W odpowiedzi na odwołanie, pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 4 lutego 2016 r. nr (...) ze zm. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki udzielił przedsiębiorcy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą na okres od dnia 5 lutego 2016 r. do dnia 15 maja 2022 r. W punkcie 1 koncesji określony został przedmiot i zakres działalności, którą jest „działalność gospodarcza polegająca na obrocie z zagranicą następującymi paliwami ciekłymi:

- olejami napędowymi,

- estrami stanowiącymi samoistne paliwa.”

Dowód: Decyzja Prezesa URE z 4 lutego 2016 r., k. 1 akt adm.

Pismem z dnia 18 czerwca 2018 r., znak: (...), Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z niezłożeniem w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W oparciu o art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. wezwał przedsiębiorcę do złożenia wyjaśnień.

Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 18 czerwca 2018 r., k. 10-12 akt adm.

W piśmie z dnia 9 lipca 2018 r. przedsiębiorca zajął stanowisko w sprawie.

Dowód: Pismo spółki z dnia 9 lipca 2018 r., k. 15-17akt. adm.

Pismem z 27 lipca 2018 r., znak: (...), Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Jednocześnie, poinformował Przedsiębiorcę, iż ze zgromadzonym materiałem dowodowym może zapoznać się w siedzibie (...).

Dowód: Pismo Prezesa URE z dnia 27 lipca 2018 r., k. 19 akt adm.

Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia. (okoliczność bezsporna)

W dniu 18 lutego 2019 r. Prezes URE wydał decyzję, zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

Dowód: Decyzja Prezesa URE z 18 lutego 2019 r., k. 5-9 akt sąd.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (w rozumieniu definicji zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy) producenci są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące ilości i rodzajów:

- wytworzonych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (art. 30 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy)
- wprowadzonych do obrotu paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach (art. 30 ust. 2 pkt 1 lit. b i c ustawy),
- biopaliw ciekłych przeznaczonych do zastosowania w wybranych flotach, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 30 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy),
- biopaliw ciekłych zużytych na potrzeby własne (art. 30 ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy),

oraz zawierających informacje dotyczące kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, z wyszczególnieniem zagregowanych kosztów:

- zakupu biokomponentów,

- zakupu surowców innych niż biokomponenty, użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
- przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
- kosztów pozostałych.

Natomiast, w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 20 tej ustawy, użyte w ustawie określenie „**producent**” oznacza przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:

- a) wytwarzania, magazynowania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych i wprowadzania ich do obrotu lub
- b) importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego biokomponentów, a następnie ich wykorzystania do wytwarzania przez siebie paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

W punkcie pierwszym decyzji koncesyjnej z dnia 4 lutego 2016 r. Nr (...) z późniejszą zmianą, na okres od 5 lutego 2016 r. do dnia 15 maja 2022 r., Prezes URE określił przedmiot działalności Przedsiębiorcy objętej koncesją, jako „działalność gospodarcza polegająca na obrocie z zagranicą następującymi paliwami ciekłymi:

- olejami napędowymi,
- estrami stanowiącymi samoistne paliwa.”

Z powyższego zatem bezsprzecznie wynika, iż powód posiadał status producenta, o którym stanowi art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Zarówno treść przepisu, jak też treść koncesji dowodzi, że powód był przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w myśl przepisów ustawy o działalności gospodarczej, w zakresie wskazanym w art. 2 ust. 1 pkt 20 cytowanej ustawy, tj. w zakresie „obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą(...)”, dlatego należy uznać, że spoczywał na nim obowiązek udzielenia informacji poprzez złożenie przedmiotowego sprawozdania za III kwartał 2017 r.

Nie można zgodzić się z powodem, który wskazywał, iż Spółka nie spełnia przesłanek do uznania jej za producenta. Do stwierdzenia posiadania powyższego obowiązku, nie jest konieczne wykazanie, że powód faktycznie dokonywał importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych i biopaliw ciekłych i wprowadzał je do obrotu w okresie obejmującym obowiązek sprawozdawczy. Istotne jest jedynie wykazanie, że we wskazanym okresie posiadał możliwość wykonywania wyżej wymienionych czynności, w ramach powadzonej działalności gospodarczej.

W treści odwołania, spółka podniosła, iż nie rozporządziła w 2017 r. w żaden sposób paliwami ciekłymi lub biopaliwami poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym samym, nie wprowadziła do obrotu żadnych paliw ciekłych ani biopaliw, konieczne jest jednak podkreślenie utrwalonego stanowiska doktryny i orzecznictwa, zgodnie z którym, obowiązek sprawozdawczy nie zależy od faktycznego wykonywania tej działalności. Oznacza to, że skoro powód posiadał status producenta, to był obciążony obowiązkiem sprawozdawczym.

Przedmiotowe rozważania prowadzą do wniosku, że kwestią decydującą o tym, że na powodzie spoczywał obowiązek sprawozdawczy było posiadanie przez powoda statusu producenta w rozumieniu przepisów ustawy. Wobec tego był on zobowiązany do złożenia sprawozdania kwartalnego za okres III (trzeciego) kwartału 2017 r. w terminie do 14 listopada 2017 r.

Pozwany zauważył, iż niezłożenie sprawozdania w terminie przewidzianym w art. 30 ust. 2 omawianej ustawy spowodowało brak wiedzy organu w przedmiocie rzeczywistych danych dotyczących działalności gospodarczej powoda, finalnie miało negatywny wpływ na właściwą realizację ciążącego na Prezesie URE obowiązku wynikającego z art. 30 ust. 4 ww. ustawy, mianowicie sporządzenia zbiorczego raportu dotyczącego rynku biokomponentów, paliw

ciekłych i biopaliw ciekłych. Z powyższą tezą Sąd zgadza się w całej rozciągłości, bowiem to terminowość i rzetelność przedsiębiorców w realizacji swoich obowiązków, w konsekwencji, bezpośrednio wpływa na realizację obowiązków należących do regulatora rynku – Prezesa URE.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego, Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, trafnie przytoczone także przez Prezesa URE w treści zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym tego typu zarzuty nie są skuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z uwagi na to, iż Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn.. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05).

Zdaniem Sądu, Prezes URE dokonał prawidłowych ustaleń jeśli chodzi o stan faktyczny przedmiotowej sprawy. Mają to na uwadze, Sąd stwierdził iż nie można zakwalifikować wagi rozpatrywanego naruszenia jako znikomej. Warto w tym miejscu dodać, że powód – jako podmiot profesjonalny powinien wykazywać się szczególną starannością w zakresie realizacji nałożonych na niego obowiązków.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 7a ustawy, karze pieniężnej podlega ten, kto nie złożył w terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego o którym mowa w art. 30 ust. 2, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane. Wysokość kary pieniężnej za naruszenie o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7a ustawy, zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy, wynosi 5.000,00 zł.

Zgodnie z treścią art. 16 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw do sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2, 2b i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zbiorczych raportów kwartalnych o których mowa w art. 30 ust. 4 i 4a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, składanych za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, oraz do kar pieniężnych za niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b, 2 i 2b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, za okresy do ostatniego kwartału 2017 r. włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Wbrew twierdzeniu strony powodowej, Sąd nie dostrzegł nieprawidłowości w wysokości nałożonej na powoda kary finansowej, ponieważ wynika wprost z przepisów prawa. Pokreślenia jednocześnie wymaga, iż nałożona przez Prezesa URE kara pieniężna została przez ustawodawcę wskazana wprost, co wykluczyło możliwość jej miarkowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³§ 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony oraz na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265), na które to koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł na rzecz pozwanego w sprawie.

SSO Dariusz Dąbrowski